

† SERAFIM
ARHIEPISCOP ORTODOX ROMÂN
AL GERMANIEI, AUSTRIEI ȘI LUXEMBURGULUI ȘI
MITROPOLIT AL GERMANIEI, EUROPEI CENTRALE ȘI DE NORD
SATUL ROMÂNESC – RĂDĂCINA SUFLETULUI NOSTRU
Pastorală la Nașterea Domnului 2018

*„Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu
și pe pământ pace, între oameni bunăvoire” (Luca 2, 14)*

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

După ce ne-am pregătit de-a lungul Postului Crăciunului prin înfrânare și rugăciune, prin mărturisirea păcatelor în Taina Spovedaniei și prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului, ne bucurăm astăzi de marea Sărbătoare a Nașterii Domnului. Ne bucurăm pentru că Dumnezeu a trimis în lume pe Fiul Său, Domnul nostru Iisus Hristos, Care prin nașterea Sa ca om din Fecioara Maria, a venit în maximă apropiere de noi oamenii pentru ca să ne mântuiască din robia păcatului și a morții, să ne dea pace în suflete și înțelegere între oameni.

„Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”, au cântat îngerii în noaptea sfântă, deasupra peșterii din Betleem în care S-a născut pruncul Iisus. Pacea și bucuria din sufletele noastre sunt daruri care vin numai de la Dumnezeu. Cei care uită de Dumnezeu și nu trăiesc după voia Lui, nu pot avea cu adevărat pace și mulțumire în sufletele lor cu toate plăcerile și bunurile materiale ale acestei lumi. Și aceasta pentru că **plăcerile și bunurile lumii sunt „mai trecătoare decât umbra și mai înșelătoare decât visurile”,** cum ne spune o cântare bisericească. Numai pacea și bucuria care vin de la Dumnezeu rămân pentru totdeauna.

Tocmai de aceea noi cei credincioși nu ne punem nădejdea în bunurile lumii acesteia, ci în Dumnezeu de la Care avem viața și de la Care primim toate cele de trebuință. Să fim convinși că Dumnezeu se îngrijește de viața fiecărui om, mai mult decât ne putem noi imagina, și că le lucrează pe toate spre binele celor ce-L iubesc pe El (cf. Romani 8, 28). Sfântul Apostol Iacob ne încredințează că *„toată darea cea bună și tot darul desăvârșit”* vin de la Dumnezeu, Părintele luminilor (Iac. 1,17). Dumnezeu este prezent și lucrător și în pătimirile noastre, mai mult chiar decât atunci când ne merge bine. De aceea viața creștinului adevărat este o viață senină, plină de nădejde și de curaj cu toate greutățile și încercările de fiecare zi.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în grija sa pentru păstrarea și promovarea valorilor credinței, a declarat anul 2019 ca „**Anul omagial al satului românesc**”. Pe tot parcursul anului viitor, suntem chemați să ne aducem aminte de satele noastre - de unde majoritatea dintre noi ne tragem -, de preoții și învățătorii care ne-au educat, ca și de oamenii de seamă pe care satele i-au dat societății. Să medităm deci la trecutul, dar și la prezentul și viitorul satelor noastre. Și bineînțeles să învățăm și să facem ceea ce putem pentru salvarea lor! Avem datoria de conștiință să nu uităm niciodată rădăcinile noastre, ci să trăim după exemplul bun al înaintașilor noștri.

Filozoful Lucian Blaga, născut el însuși la sat (Lancrăm, lângă Alba Iulia), spune în poezia sa „Sufletul satului” că „**veșnicia s-a născut la sat**”. Într-adevăr sentimentul veșniciei este mai puternic în sufletul țăranului care trăiește în armonie cu natura prin cultivarea pământului, decât în sufletul orășeanului, rupt de natură. Omul care muncește pământul îl simte pe Dumnezeu mai apropiat tocmai pentru că trăiește în armonia naturii și pentru că se simte tot timpul dependent de Dumnezeu de la care așteaptă ploaia și căldura la vreme pentru cultivarea și pentru rodirea pământului. Orice muncă este binecuvântată de Dumnezeu dacă se face cu credință și cu rugăciune, însă rodul muncii depinde numai de Dumnezeu. Osteneala muncii aparține omului, iar rezultatul ei este darul exclusiv al lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel zice: „*Eu am semănat, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească*” (I Corinteni 3, 6). Țăranul, cu deosebire, este conștient că roadele muncii sale sunt darul lui Dumnezeu pentru care el îi mulțumește neîncetat.

Viața la oraș este mai artificială pentru că este mai îndepărtată de natură. Cei ce trăim la oraș, uităm de obicei să privim cerul și nu ne putem minuna în fiecare zi de creația lui Dumnezeu pentru că suntem înconjurați numai de ziduri fără suflet. De asemenea lucrul la birou sau într-o fabrică nu ne inspiră neapărat sentimentul că suntem dependenți de Dumnezeu pentru reușita lui. Astfel omul modern se închide în casa sau apartamentul său, fără să comunice cu vecinii, dar se închide și în sine însuși, devenind tot mai singuratic și mai autonom, chiar și față de Dumnezeu pe care îl uită ușor pentru că nu-l mai vede în natura înconjoarătoare. De aceea omul modern din orașele fără chip și fără suflet nu mai simte nevoia de mântuire cum o simte cel care lucrează pământul. În poezia citată, Lucian Blaga spune mai departe că: „**La sat se vindecă nevoia de mântuire**”. Și aceasta pentru că sufletul curat al țăranului nu-și poate imagina viața fără Dumnezeu. Viața satului gravitează în jurul Bisericii, cu tradițiile ei milenare care au apărut și hrănit de-a lungul istoriei ființa noastră. Dacă noi uităm de mântuirea sufletului care ne vine prin mijlocirea Bisericii suntem mai de plâns decât toți oamenii! Numai Biserica îl poate salva pe orășean de însingurare și de alienare. Ea îi oferă mântuirea chiar și în lipsa naturii.

Iubiți credincioși,

Viața satului românesc, cu oamenii săi credincioși din fire și iubitori ai tradițiilor bisericești și ai neamului a început să se degradeze odată cu impunerea comunismului ateu, după al doilea război mondial. Alungarea regelui Mihai de vrednică pomenire și transformarea României în Republică socialistă, a însemnat începutul unui adânc declin moral și spiritual al întregii societăți, de care n-a fost scutit nici satul românesc. Industrializarea forțată a țării a făcut ca sătenii să se mute în masă la orașe și să-și piardă în mare parte identitatea lor profundă de oameni ai pământului, iar cei rămași la sate au fost dezrădăcinați prin pierderea pământului, intrat în proprietatea gospodăriilor colective. După revoluția din 1989, toată suflarea românească a așteptat o schimbare radicală în bine ceea ce, pentru păcatele noastre, nu s-a produs. Dimpotrivă sărăcia și mizeria morală au luat proporții de neimaginat datorită înmulțirii păcatelor, mai cu seamă al prunc-uciderii și distrugerii totale a economiei, ceea ce a condus la transformarea țării în piață de desfacere pentru produsele străine și la exodul în masă al românilor. Astăzi majoritatea satelor românești sunt pe cale de pustiire. Și totuși nu ne putem mulțumi doar să ne plângem de această realitate dureroasă și să dăm vina pe alții. Vinovați suntem toți, iar vinovăția trebuie să ne-o asumăm fiecare în parte și să încercăm să facem ceva pentru satul nostru și pentru țara în care ne-am născut și care a cheltuit pentru formarea noastră. Cei care se pot întoarce acasă, s-o facă cu toată încrederea că fac un lucru plăcut lui

Dumnezeu, cei care au aici firme să investească cât pot de mult în România, cu toate greutățile pe care întoarcerea acasă sau investițiile în țară le presupun. Știm cu toții că lucrurile bune se fac cu multă jertfă.

Mă bucur din inimă că la imboldul Mitropoliei noastre și al Ambasadei române din Berlin, medicii și specialiștii în computere din Germania sunt pe cale să se constituie într-o Fundație cu diferite ramuri care să cuprindă cu timpul toate categoriile de români doritori să se unească pentru binele lor, dar și al țării noastre. După cum știți cei mai mulți, la nivel de Mitropolie dezvoltăm de cinci ani proiectul numit „**Burse pentru copii săraci din Moldova**”. Este vorba de 500 de copii din județele Vaslui și Botoșani care sunt ajutați lunar cu bonuri în valoare de 30 de euro pe lună. Acest ajutor se adună din colectele care se fac în parohii, dar mai ales din donațiile individuale ale credincioșilor trimise direct în contul special deschis în acest scop. De asemenea avem un proiect în colaborare cu specialiști germani pentru construcția unei secții de oncologie pediatrică pe lângă spitalul județean din orașul Galați. Fiecare credincios este dator față de Dumnezeu și față de neamul său să contribuie cu tot ceea ce poate pentru salvarea poporului nostru. Fiecare bănuț trimis în țară este foarte important, după cum fiecare vizită la părinți sau la mormintele lor are valoare de credință.

Și fiindcă satele noastre se disting prin portul popular, variat de la o regiune la alta, ca și prin tradiții deosebit de frumoase de Crăciun și de Sfintele Paști, este bine ca în parohiile noastre să promovăm portul popular și diferitele tradiții pentru ca și copiii noștri să crească în atmosfera lor.

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Deși gândul și inima noastră sunt legate ființial de satul sau orașul în care ne-am născut, de părinții și neamurile rămase în Țară, totuși trăind în afara granițelor României ne integrăm în societatea pe care ne-am ales-o și contribuim prin munca noastră cinstită la progresul ei. Viața într-o societate înseamnă schimb de daruri. Noi dăm din darurile specifice poporului român și credinței ortodoxe și primim din ceea ce poporul cu care trăim are specific. Să răspândim în jurul nostru căldura credinței ortodoxe și ospitalitatea românească și să primim de la semenii noștri darurile lor: disciplina, seriozitatea, spiritul de asociere!

Integrarea noastră în societatea în care trăim înseamnă pe linie de credință și construcția sau procurarea de biserici proprii pentru parohiile noastre. La ora actuală, din cele aproape 150 de parohii și filii românești care țin de Arhiepiscopia noastră, foarte puține au bisericile lor proprii, zidite sau cumpărate cu eforturi deosebite din partea Preacucernicilor Părinți și ale multor credincioși jertfitori. În prezent, se continuă lucrările la mănăstirea și așezământul din München, la bisericile din Leipzig, Bonn și Düsseldorf. De asemenea au început de curând și construcția noii biserici din Viena. Pentru toate acestea avem nevoie de sprijinul tuturor pe care vă rog să nu întârziati a-l da. Căci cine dă lui își dă! Dacă-i dăm lui Dumnezeu pentru Casa Lui, care este Biserica, ni-L facem pe Dumnezeu dator, iar Dumnezeu nu va întârzia să ne întoarcă însuti datoria!

Să ne bucurăm de Sărbătorile Nașterii Domnului, ale Anului Nou și Bobotezei și să facem părtași bucuriei noastre pe cât mai mulți, de aici și din Țară!

Punându-vă la inimă aceste gânduri de Crăciun, Vă îmbrățișez în Hristos Domnul, Pruncul Cel născut în Betleem, și chem binecuvântarea Lui asupra voastră a tuturor.

Sărbători fericite și La mulți ani!

Al vostru de tot binele voitor și rugător către Domnul,

+ Scrisorile